

skrivning eller have Pensionærer. Men ved alle disse Forsøg vil hun møde den mest ubarmhjærtige Konkurrence. Der er mer end nok af Lærerinder, Syersker, Forfatterinder, Afskrivere og Damer, der har Pensionat.

Dette er et ganske almindeligt Tilfælde, der hænder hver Dag et eller andet Sted i Verden, og dog — med dette og lignende Tilfælde for Øje, — dog er vort Opdragelsessystem indrettet aldeles, som om dette ikke var og ikke kunde blive Tilfældet. Vi lukke vore Øjne for Faren og stole paa Lykken, og det er højst uklogt.

Enhver af os har kjendt Kvinder, som denne Ulykke er hændt, enhver af os ved, at det kan hændes vore egne Døtre, og dog give vi dem ingen Vaaben i Hænde, hvormed de kunde bekæmpe Faren. De kunne undervise! Ja, dersom de ere heldige nok til at faa en Plads. De ere dygtige i Haandarbejde! Ja, og vilde lige være i Stand til at fortjene det daglige Brød, medens de bukke under for Anstrængelsen.

Hvorfor forsømmer Forældre de simpleste Forsigtighedsregler med Hensyn til deres Døtre? Allerede mens Drengene ere smaa, bliver der taget Bestemmelse om deres Fremtid, og naar de skulle studere, begynde de dermed saa tidlig, at de kunne tage Artium i Attenaarsalderen, medens Pigerne, hvis de ville studere, maa begynde forfra paa mange Fag i den Alder, hvor deres Brødre ere færdige med Examen. I hvilken Retning de saa end har særlige Anlæg, de faa dog alle den samme overfladiske Uddannelse indtil Konfirmationen, og i den Alder, hvor de unge Amerikanerinder først for Alvor tage fat, bliver de danske unge Pigers Opdragelse ofte anset for fuldendt. Enhver Opdragelse er mangelfuld, naar den ikke giver særlig Uddannelse i en bestemt Retning, der kan blive et Levebrød for den unge Pige, hvis hun vil ernære sig selv. Hvis dette aldrig skulde blive nødvendigt, er der dermed ingen Skadesket, men det har endog den Fordel, at det giver hende Selvtillid og en Følelse af Uafhængighed.

Da der blev sagt til Jøderne i England: »I ere kun skabte til at tjene Penge; det passer sig ikke for Jer at træde ind i Armeen eller i Parlamentet«, hvor veltalende var da ikke Macaulays Svar: »Hvad Ret have vi til at ansé dette Spørgsmaal for afgjort? Lad os give Jøderne Adgang til Armeen og Parlamentet, før vi nægte, at Esaias Landsmænd ere